Από το Συναξάρι - Όσιος Σαμψών ο Ξενοδόχος

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 27 Ιουνίου, 2016

*27 Ιουνίο*υ

Ο όσιος πατήρ ημών Σαμψών καταγόταν από οικογένεια της υψηλής αριστοκρατείας της Ρώμης, έχοντας καθώς φαίνεται συγγενικούς δεσμούς με το γένος του Μεγάλου Κωνσταντίνου. Σπούδασε όλες τις επιστήμες της εποχής του και ιδιαιτέρως την ιατρική, προς την οποία τον ωθούσε η συμπονετική του φύση. Δεν μπορούσε να μένει απαθής στο θέαμα του πόνου και της δυστυχίας και δεχόταν στο σπίτι του τους αρρώστους και άπορους που συναντούσε για να τους προσφέρει με αγάπη όλες τις απαραίτητες φροντίδες και ακόμη περισσότερο την παραμυθία της προσευχής και της πίστης.

Όταν πέθαναν οι γονείς του, μοίρασε την μεγάλη περιουσία του και ελεύθερος στο εξής από κάθε επίγεια δέσμευση, επιθυμώντας να αποφύγει την εκτίμηση των ανθρώπων, αναχώρησε για την Κωνσταντινούπολη. Εγκατεστημένος σε ένα πτωχικό σπίτι, δόθηκε ολόκληρος στην προσευχή μέσα στην ησυχία, συνεχίζοντας ωστόσο τις αγαθοεργίες του. Μάζευε όσους ασθενείς έβρισκε και τους φρόντιζε δίχως να απαιτεί πληρωμή. Αναλάμβανε ιδιαίτερα ασθενείς που έπασχαν από ανίατα νοσήματα ή εκείνους με ασθένειες τις οποίες οι άλλοι γιατροί δεν έστεργαν να φροντίσουν: λεπρούς, τυφλούς, δαιμονισμένους, κι έτσι η φήμη του απλώθηκε σε όλη την πόλη και η κατοικία του έγινε άσυλο των απελπισμένων.

Λίγο αφ’ ότου χειροτονήθηκε πρεσβύτερος, σε ηλικία τριάντα ετών, από τον πατριάρχη άγιο Μηνά [25 Αυγ.], που εκτιμούσε τα θεάρεστα έργα του, ο άγιος Σαμψών θεράπευσε από βαρεία ασθένεια τον αυτοκράτορα Ιουστινιανό (527-565), ο οποίος έχοντας χάσει κάθε ελπίδα από τους γιατρούς ειδοποιήθηκε σε ενύπνιο να καλέσει τον όσιο στο παλάτι. Ήταν αρκετό να επιθέσει το χέρι του ο Σαμψών στο μέρος όπου υπέφερε ο αυτοκράτορας για να γιατρευτεί στην στιγμή. Επειδή ωστόσο ο όσιος επιθυμούσε να αποφύγει τους επαίνους έβαλε εν συνεχεία λίγη αλοιφή, ώστε να μην αποδοθεί το θαύμα στις δικές του ικανότητες. Ο ηγεμόνας μην ξέροντας πως να εκφράσει την ευγνωμοσύνη του θέλησε να τον γεμίσει χρυσάφι, αλλά ο όσιος του έστειλε πίσω τα δώρα λέγοντας: «*Θέλεις να μου προσφέρεις ό,τι απέρριψα από αγάπη για τον Θεό;*»

Και του συνέστησε να χρησιμοποιήσει καλύτερα τα χρήματα στην ανέγερση ενός νοσοκομείου, δίπλα στο χαμόσπιτό του, όπου θα μπορούσε να δέχεται αξιοπρεπώς τους αρρώστους και τους φτωχούς. Ο αυτοκράτορας συναίνεσε με ενθουσιασμό και

ανέθεσε στους εργάτες που μόλις είχαν ολοκληρώσει την οικοδόμηση της Αγίας Σοφίας να κτίσουν λίγο βορειότερα από την Μεγάλη Εκκλησία ένα τεράστιο και λαμπρό οικοδόμημα που έμεινε γνωστό με το όνομα Ξενών του Σαμψών. Εν συνεχεία ο όσιος διηύθυνε το ίδρυμα με απαράμιλλη αφοσίωση, θέτοντας τον εαυτό του στην υπηρεσία των πασχόντων αδελφών του με τον ζήλο ενός αγγέλου παρά τω Θεώ. Το υποδειγματικό αυτό ίδρυμα που διέθετε πολλούς εξειδικευμένους γιατρούς εξυπηρετούνταν από μοναχούς και είχε προικιστεί από τον αυτοκράτορα με άφθονα εισοδήματα, όχι μόνο για την αμοιβή του προσωπικού του, αλλά και με σκοπό επίσης να χορηγεί τροφή και ρουχισμό σε ξένους και ενδεείς.

Αφού άσκησε για χρόνους πολλούς την αποστολική αυτή δραστηριότητα, ο όσιος Σαμψών εκοιμήθη εν ειρήνη σε προχωρημένη ηλικία. Το σώμα του ενταφιάστηκε στον ναό του αγίου Μωκίου, όπου την ημέρα της εορτής του οι γιατροί της Κωνσταντινούπολης, που τον τιμούσαν ως προστάτη τους, συνέρρεαν εν πομπή. Στον Ξενώνα τιμώνταν η ράβδος του, το επιτραχήλιό του και τα άμφιά του.

Στα μετέπειτα χρόνια πλήθος θαυμάτων και ιάσεων επιτελέστηκαν στον Ξενώνα με την αόρατη μεσιτεία του οσίου ή μετά από εμφανίσεις του. Λίγο μετά την εκδημία του, μια φοβερή πυρκαγιά που ξεκίνησε από την Αγία Σοφία ρήμαξε όλα τα γύρω σπίτια και έφθασε ως την στέγη του Ξενώνα. Ματαίως οι εργαζόμενοι εκεί και άνθρωποι που προσφέρθηκαν με καλή θέληση αγωνίζονταν, όταν είδαν τον όσιο να βαδίζει πάνω στην στέγη και να διατάζει με εξουσία την φωτιά να υποχωρήσει· με τον τρόπο αυτό σώθηκε το ίδρυμα από την καταστροφή.

Οι άρρωστοι προσήλθαν στον τάφο του οσίου για να περάσουν την νύχτα προσευχόμενοι. Τιμούσαν την εικόνα του και αλείφονταν με λάδι από την κανδήλα που έκαιγε πάνω από το μνήμα του, ενώ ο όσιος εμφανιζόταν συχνά σε αυτούς μαζί με τους αγίους Αναργύρους Κοσμά και Δαμιανό για να τους προσφέρει ιάσεις και θεραπείες.

(Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Ιούνιος, εκδ. Ίνδικτος σ. 314-316)
(Πηγή ηλ. κειμένου: pemptousia.gr)